

Vasile Nemeș

Societățile de asigurare

Studiu de legislație, doctrină și jurisprudență

Editura
Stamangiu
2008

Capitolul IV. Funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor

Secțiunea I. Regulile privind funcționarea societăților comerciale de asigurare

Organizarea și funcționarea societăților din domeniul asigurărilor are loc, în principal, după reglementările cuprinse în Legea nr. 31/1990.

Datorită specificului pe care îl prezintă, legiuitorul a instituit și unele reguli speciale în această materie. Regimul juridic diferă în raport de calitatea participantului la activitatea de asigurare: societate comercială, societate mutuală de asigurări, agent de asigurare sau broker de asigurare, din care cauză, le vom analiza și noi separat pentru fiecare entitate.

Reglementările speciale referitoare la funcționarea societăților comerciale de asigurare, privesc, în principal, situația patrimonială a acesteia prin respectarea regulilor de prudență financiară.

Pentru că problemele specifice funcționării societăților comerciale sunt tratate în literatura de specialitate¹, în prezentul studiu nu le vom relua spre dezbateri, ci facem trimitere la ele, urmând să ne preocupăm doar de chestiunile specifice.

Legislația din domeniul asigurărilor nu cuprinde norme speciale privind Adunarea Generală a Acționarilor, motiv pentru care, în

¹ Stanciu D. Cârpenaru, *op. cit.*, p. 207 și urm.; Stanciu D. Cârpenaru, Cătălin Predoiu, Sorin David, Gheorghe Piperea, *op. cit.*, p. 220 și urm.; Marius Șcheaua, *op. cit.*, p. 195 și urm.; Ion Turcu, *op. cit.*, p. 336 și urm.; Octavian Căpățână, *op. cit.*, p. 182 și urm.; Georges Ripert, Rene Robleau, *op. cit.*, p. 827 și urm.; Yves Guyon, *op. cit.*, p. 267 și urm.; Aldo Fiale, *op. cit.*, p. 259 și urm. Maurice Cozian, Alain Viandier, Florence Deboissy, *op. cit.*, p. 12 și urm. Ion Luca Georgescu, *op. cit.*, p. 247 și urm.; Corneliu Bîrsan, Vasile Dobrinou, Alexandru Țiclea, Mircea Toma, Constantin Tufan, *op. cit.*, p. 206 și urm.; Cesare Vivante, *op. cit.*, p. 266 și urm.; M.A. Dumitrescu, *op. cit.*, vol. V; Elena Cârcei, *op. cit.*, p. 167 și urm.

temeiul art. 42 din Legea nr. 32/2000, se vor aplica reglementările dreptului comun în materie.

Subsecțiunea I. Organele de conducere

Structura organizatorică a societăților de asigurare se fundamentează pe dispozițiile Legii nr. 31/1990 cu precizarea că reglementările din domeniul asigurărilor prevăd înființarea unor organe neîntâlnite în societățile comerciale din dreptul comun. Prin urmare, principalele organe ale societății de asigurare sunt adunarea generală a acționarilor, consiliul de administrație, directorii sau după caz, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, în funcție de sistemul adoptat de acționari, comitetele consultative și auditorii financiari. Potrivit Legii nr. 32/200, societățile de asigurare trebuie să dispună de un corp de audit intern și să aibă contract de muncă cu un actuar.

§1. Adunarea generală a acționarilor

Întrucât, forma juridică în care se pot constitui și funcționa societățile de asigurare este exclusiv societatea pe acțiuni înseamnă că își vor găsi aplicare regulile acesteia și în cât privește aspectele specifice adunărilor generale ale acționarilor.

Astfel adunarea generală a acționarilor societății de asigurare va cuprinde toți acționarii și este de două feluri, ordinară și extraordinară.

Adunarea generală ordinară se întrunește cel puțin odată pe an în cel mult 5 luni de la încheierea exercițiului financiar.

Potrivit noilor modificări aduse Legii nr. 31/1990, pentru valabilitatea deliberărilor adunării ordinare este necesară prezența acționarilor care să reprezinte cel puțin o pătrime din numărul total de drepturi de vot, iar hotărârile se iau cu majoritatea voturilor exprimate (art. 112 din lege).

Dacă adunarea generală nu poate lua hotărâri datorită neîndeplinirii condițiilor de cvorum, adunarea se va întruni la o a doua convocare, putând să delibereze asupra punctelor de pe ordinea de zi a celei dintâi adunări indiferent de cvorumul întrunit, luând hotărâri cu majoritatea voturilor exprimate¹.

¹ Pentru mai multe detalii, a se vedea, Stanciu D. Cărpenu, *op. cit.*, p. 221.

Adunarea extraordinară a societății de asigurare se întrunește ori de câte ori este nevoie a se lua o hotărâre în probleme care privesc modificarea actelor constitutive ale societății, precum: prelungirea duratei societății, mutarea sediului, fuziunea cu alte societăți, dizolvarea și lichidarea etc.

Legea nr. 441/2006 a adus importante modificări Legii 31/1990 și în privința condițiilor de adoptare a hotărârilor adunării generale extraordinare a acționarilor. În contextul actual, pentru validitate deliberărilor adunării extraordinare, este necesar, la prima convocare, prezența acționarilor care dețin cel puțin o pătrime din numărul total de drepturi de vot, iar la convocările următoare, prezența acționarilor reprezentând cel puțin o cincime din numărul total de drepturi de vot.

Hotărârile se iau cu majoritatea voturilor deținute de acționarii prezenți sau reprezentați.

Pentru reducerea sau majorarea capitalului social, fuziunea, divizarea sau dizolvarea societății de asigurare, în temeiul art. 115 din Legea nr. 31/1990, hotărârea se va lua cu majoritate de cel puțin două treimi din drepturile de vot deținute de acționarii prezenți sau reprezentați.

Adunarea generală extraordinară a acționarilor societății de asigurare va putea transmite consiliului de administrație, respectiv directoratului competențele privind, mutarea sediului, înființarea sau desființarea unor sedii secundare și majorarea capitalului social (art. 114 din Legea nr. 31/1990)¹.

Convocarea adunării generale se face de către consiliul de administrație sau după caz de directorat.

Adunarea generală a acționarilor poate fi convocată și la cererea acționarilor care individual sau împreună dețin cel puțin 5% din capitalul social (art. 117 din Legea nr. 31/1990).

Coroborând dispozițiile Legii nr. 31/1990 cu reglementările din domeniul asigurărilor se constată că adunarea generală a acționarilor societății de asigurare, poate fi convocată de către consiliul de administrație, respectiv directorat la cererea unui acționar semnificativ.

Toate celelalte aspecte privind ședința adunării generale, adoptarea hotărârilor, publicitatea pentru opozabilitatea terților și anularea

¹ Pentru dezvoltări, a se vedea Stanciu D. Cărpenu, *op. cit.*, p. 222-223.

hotărârilor adunării generale se vor desfășura după prescripțiile Legii nr. 31/1990¹.

§2. Administrarea societăților comerciale de asigurări

2.1. Precizări prealabile

Așa cum pe bună dreptate s-a remarcat în doctrina de specialitate, prin Legea nr. 441/2006 de modificare a Legii nr. 31/1990 a fost consacrată o nouă concepție privind administrarea și conducerea societății pe acțiuni prin care se materializează principiile guvernării corporative, asigurându-se astfel armonizarea cu reglementările din țările Uniunii Europene².

În principal, noile reglementări păstrează regulile conducerii clasice a societății pe acțiuni, dar introduc opțiunea acționarilor de a constitui un directorat și un consiliu de supraveghere³.

Astfel, potrivit art. 137 din Legea nr. 31/1990, societatea pe acțiuni este administrată de unul sau mai mulți administratori, iar când sunt mai mulți, ei constituie un consiliu de administrație.

Consiliu de administrație poate delega conducerea societății unuia sau mai multor directori, numind pe unul dintre ei director general (art. 143 din lege).

Modalitatea clasică de administrare și conducere a societății, astfel cum era reglementată și înainte de modificarea Legii nr. 31/1990, a fost denumită în literatura de specialitate administrarea în sistemul

¹ Pentru detalii, a se vedea Stanciu D. Cărpenaru, *op. cit.*, p. 224-229; pentru problemele specifice adunării generale ale acționarilor înainte de modificarea Legii nr. 31/1990 prin Legea nr. 441/2006, a se vedea Stanciu D. Cărpenaru, Sorin David, Cătălin Predoiu, Gheorghe Piperea, *op. cit.*, p. 320 și urm.; Marius Șcheaua, *op. cit.*, p. 242 și urm.; Elena Cârcei, *op. cit.*, p. 189 și urm.; Romul Petru Vonica, *op. cit.*, p. 108 și urm.; Smaranda Angheni, Magda Volonciu, Camelia Stoica, Monica Gabriela Lostun, *op. cit.*, p. 181 și urm.

² Stanciu D. Cărpenaru, *op. cit.*, p. 344.

³ Există legislații în Uniunea Europeană precum cea a Italiei care consacră trei modalități administrare și conducere a societăților comerciale: modelul clasic cu un consiliu de administrație și un organ de control de regulă de natură sindicală; sistemul dualist cu un consiliu de gestiune controlat de un consiliu de supraveghere și sistemul monist cu consiliu de administrație și comitet de control, Aldo Fiale, *op. cit.*, p. 375.

unitar, iar când acționarii optează pentru directorat și consiliu de supraveghere, suntem în prezența sistemului dualist¹.

Vor trebui avute în vedere și dispozițiile Legii nr. 32/2000 referitoare la conducerea executivă a asigurătorului.

Prin conducerea executivă a asigurătorului/reasigurătorului, în concepția Legii nr. 32/2000, se înțelege persoanele fizice, cel puțin două, dintre care una, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârilor organelor statutare ale asigurătorului sau reasigurătorului, este înlocuitoarea de drept a persoanei împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică, precum și investite cu competența de a angaja răspunderea asigurătorului sau reasigurătorului; nu intră în această categorie persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul asigurătorului sau reasigurătorului, precum și cele care conduc sucursalele sau alte sedii secundare.

În cazul sucursalelor asigurătorilor sau reasigurătorilor din statele membre, care desfășoară activitatea pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire, conducerea executivă este reprezentată de persoanele împuternicite de aceștia să conducă activitatea sucursalei și să angajeze legal în România asigurătorul sau reasigurătorul [art. 2 alin. (1) pct. 11¹].

Din textul de lege citat rezultă că societatea de asigurare trebuie să aibă desemnate cel puțin două persoane fizice care să conducă, și să coordoneze activitatea zilnică și care să angajeze răspunderea societății în raporturile cu terții.

Cum societățile de asigurare se pot constitui exclusiv în forma societăților pe acțiuni, potrivit principiilor Legii nr. 31/1990, acționarii sunt obligați să aleagă unul din cele două sisteme de administrare și conducere a societății².

2.2. Sistemul unitar (clasic) de administrare și conducere a societății de asigurare.

În sistemul clasic conducerea societății este exercitată de consiliul de administrație, care poate transmite o parte din prerogativele sale unor directori.

¹ Stanciu D. Cărpenaru, *op. cit.*, p. 344.

² Societățile de asigurare pot prevedea în actele constitutive înființarea și a altor structuri organizatorice, precum departamente, direcții compartimente, oficii, servicii etc., cu atribuții administrative, financiare, tehnice, Francois Couilbault, ConstantEliashberg, *op. cit.*, p. 112.

Mai exact, art. 143 din Legea nr. 31/1990 dispune „consiliul de administrație poate delega conducerea societății unuia sau mai multor directori, numind pe unul dintre ei director general”.

Membrii consiliului de administrație sunt aleși de către acționari, iar cei ai comitetului de direcție de către consiliul de administrație.

2.2.1. Consiliul de administrație

Potrivit art. 137 din Legea nr. 31/1990, societatea pe acțiuni este administrată de unul sau mai mulți administratori, numărul acestora fiind totdeauna impar.

Când sunt mai mulți administratori aceștia formează *ope legis* consiliul de administrație.

Legea nr. 31/1990 mai prevede că societățile pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare, consiliul trebuie să fie alcătuit din cel puțin 3 administratori.

În temeiul art. 20 din Legea nr. 32/2000, situațiile financiare anuale ale societăților de asigurare trebuie auditate de către un auditor financiar persoană juridică, autorizat de camera auditorilor financiari din România, aprobat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Coroborând dispozițiile Legii nr. 32/2000 cu cele ale Legii nr. 31/1990, referitoare la auditarea situațiilor financiare și administrarea societății, rezultă fără îndoială că societatea de asigurare va trebui să-și desemneze cel puțin 3 administratori.

În cazul în care atribuțiile de conducere ale societății sunt delegate directorilor societății, majoritatea membrilor consiliului de administrație va fi formată din administratori neexecutivi. Prin administratori neexecutivi, legea înțelege administratorul care nu a fost numit director al societății (art. 138 din Legea nr. 31/1990).

Tot astfel, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 31/1990 (art. 138), prin actul constitutiv sau prin hotărârea adunării generale a acționarilor se poate prevedea că unul sau mai mulți membri ai consiliului de administrație trebuie să fie independenți¹.

Normele din materia asigurărilor consacră și ele câteva reguli privind administratorii și, de asemenea, anumite atribuțiuni ce revin consiliului de administrație.

¹ Pentru mai multe detalii, a se vedea Stanciu D. Cărpenaru, *op. cit.*, p. 345-346.

A. Condițiile dobândirii calității de administrator. Condiții generale

Pentru a putea fi alese în funcția de administratori ai societăților comerciale de asigurare, persoanele fizice trebuie să îndeplinească cerințele consacrate de Legea nr. 31/1990 referitoare la capacitate, onorabilitate și cumulul de funcții.

În concret, persoana fizică aleasă ca administrator trebuie să aibă deplină capacitate de exercițiu, să nu fi fost condamnată pentru vreuna din infracțiunile prevăzute la art. 6 din Legea nr. 31/1990 și nici pentru cele din art. 143-145 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și, de asemenea, să nu facă concurență prin exercitarea aceleași funcții la mai multe societăți¹.

Cu privire la această din urmă condiție, art. 153¹⁶ din Legea nr. 31/1990 astfel cum a fost modificat prevede că o persoană fizică poate exercita concomitent cel mult 5 mandate de administrator și/sau de membru al consiliului de supraveghere în societăți pe acțiuni al căror sediu se află pe teritoriul României.

Cu specială privire la mandatele administratorului societății de asigurare, din interpretarea dispozițiilor Legii nr. 31/1990 și ale Legii nr. 32/2000, soluția care se impune este aceea că un administrator poate îndeplini concomitent aceeași funcție în cel mult 5 societăți pe acțiuni indiferent de obiectul lor de activitate².

În cazul în care un administrator face parte din mai multe consilii de administrație acesta este obligat, în conformitate cu dispozițiile art. 144¹ să nu divulge informațiile confidențiale și secretele de afaceri ale societății la care are acces, în calitatea lui de administrator.

Desemnarea administratorilor se va face în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, prin actul constitutiv, iar ulterior, de către adunarea generală a acționarilor.

¹ În legătură cu problemele privind condițiile cerute persoanei fizice pentru a putea fi administrator într-o societate comercială a se vedea Stanciu D. Cârpenaru, *op. cit.*, p. 231 și urm.; Elena Cârcei, *op. cit.*, p. 244 și urm.; Romul Petru Vonica, *op. cit.*, p. 121 și urm.; *op. cit.*, p. și urm., Gheorghe Piperea, *op. cit.*, p. 12 și urm.; Octavian Căpățînă, *op. cit.*, p. 192 și urm.

² Legislația asigurărilor nu interzice administratorilor să exercite această calitate concomitent în mai multe societăți de asigurare, de unde consecința că administratorul va putea cumula această funcție potrivit dispozițiilor art. 153 din Legea nr. 31/1990 în maxim 5 consilii de administrație ale societăților de asigurare.

Persoana numită în funcția de administrator are obligația să încheie o asigurare pentru răspundere profesională în vederea acoperirii pagubelor produse terților sau însăși societății de asigurare.

Durata funcției de administrator diferă în raport de momentul desemnării.

Primii administratori nu pot fi aleși pe o perioadă mai mare de 2 ani, iar ulterior mandatul acestora nu poate depăși 4 ani, cu posibilitatea de a fi realeși (art. 153¹² din Legea nr. 31/1990)¹.

B. Condițiile dobândirii calității de administratori. Condiții speciale

În doctrina de specialitate se susține că cerințele speciale pe care trebuie să le îndeplinească reprezentanții și conducătorii societăților de asigurare sunt condiții de profesionalism, onorabilitate și independență².

Normele din domeniul asigurărilor instituie aceleași condiții atât pentru dobândirea calității de membru al consiliului de administrație, cât și pentru cea de membru al consiliului de supraveghere (art. 6 din norme).

Potrivit normelor de asigurare mai sus menționate, pentru ca o persoană să poată fi aleasă administrator al unei societăți de asigurare, aceasta trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să nu fie acționari, asociați, sau persoane semnificative ale unui broker de asigurare și/sau reasigurare, nici ale unui agent de asigurare persoană juridică. Cerința este instituită în vederea înlăturării conflictului de interese ce s-ar putea crea între asigurător și intermediarii în asigurări, prin aceea că ar putea fi influențate comisioanele cuvenite acestuia, sau alte condiții esențiale ale convenției de brokeraj sau de agenție;

b) să se bucure de o bună reputație morală³; în acest scop, normele legale stipulează că cel în cauză, pentru a dobândi calitatea de administrator, trebuie să aibă onestitate și probitate morală și să nu fi fost condamnat pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune în dauna avutului particular sau public, delapidare,

¹ Pentru mai multe detalii privind administratorii societății în concepția noilor modificări ale Legii nr. 31/1990 aduse prin Legea nr. 441/2006, a se vedea Stanciu D. Cârpenaru, *op. cit.*, p. 231 și urm.

² Stefano Lanna, *op. cit.*, p. 64.

³ A se vedea și Stefano Lanna, *op. cit.*, p. 60.

mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, primire de foloase necuvenite, trafic de influență, spălare de bani, deturnare de fonduri, evaziune fiscală, ori ale fapte de natură să conducă la concluzia că nu sunt create premisele necesare pentru asigurarea unei gestiuni sănătoase și prudente ale asiguratorului. Legea folosește termenul „condamnat” de unde concluzia că cercetarea penală sau chiar judecata privind infracțiunile enumerate de legiuitor, câtă vreme nu există o hotărâre irevocabilă de condamnare, interdicția nu este operabilă. De asemenea, normele legale stipulează că persoana fizică trebuie să nu aibă sau să nu fi avut interdicție să lucreze în bănci sau în alte instituții financiare. În lipsa unor prevederi exprese, „interdicția” la care fac referire Normele nr. 2/2001 trebuie să fie stabilită printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau să fie prevăzută în mod expres de lege, cu caracter de incompatibilitate.

c) experiența profesională. Potrivit Normelor (art. 6), administratorul care îndeplinește funcția de director general, este necesar să aibă o experiență de minimum 4 ani în domeniul asigurărilor, din care minimum 2 ani în funcții de conducere¹. Se observă că această cerință privește doar pe administratorul care este desemnat și director general al societății comerciale de asigurare.

d) să nu fi fost declarați falșiți sau să nu fi făcut parte din conducerea unei societăți comerciale care, după încetarea activității, sub orice formă, nu și-a respectat obligațiile față de terți. Se observă că interdicția privește nu doar societățile de asigurare, ci orice societate comercială dintre cele reglementate de Legea nr. 31/1990.

e) să nu aibă interdicție să lucreze în instituții financiare.

Interdicția poate izvorî din lege sau dintr-o hotărâre judecătorească.

f) avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Norma reglementează obligația administratorului, ca anterior ocupării acestei funcții într-o societate de asigurare să obțină avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

În cât privește natura raporturilor dintre administratori și societate de asigurare, normele speciale aplicabile în domeniu păstrează consecvența Legii nr. 31/1990, stipulând că societatea de asigurare trebuie să aibă un contract de administrare, respectiv un contract de mandat cu membri consiliului de administrație.

¹ Cerința este identică cu cea din reglementările din dreptul italian (art. 3 din D.M.186/1997).

Potrivit legislației altor state din Uniune, cum este cazul Italiei, pot deține funcții de conducere și reprezentare într-o societate de asigurare și cadrele didactice din învățământul universitar de specialitate juridică, economică și actuarială¹. Considerăm că această posibilitate ar fi bine venită și în sistemul nostru legislativ într-o viitoare modificare a normelor în materie.

2.2.2. Atribuțiile consiliului de administrație

În temeiul art. 142 din Legea nr. 31/1990, consiliul de administrație este însărcinat cu îndeplinirea tuturor actelor necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății cu excepția celor rezervate adunării generale a acționarilor.

Atribuțiile consiliului de administrație al unei societăți de asigurare vor fi cele reglementate de Legea nr. 31/1990, însă cum era și firesc legislația din domeniul asigurărilor (Legea nr. 32/2000 și Norma nr. 2/2001) legiferează și ele anumite atribuții speciale în sarcina consiliului de administrație.

În temeiul Legii nr. 31/1990 atribuțiile exclusive ale consiliului de administrație sunt următoarele:

- stabilirea direcțiilor principale de activitate și de dezvoltare a societății;
- stabilirea sistemului contabil și de control financiar și aprobarea planificării financiare;
- numirea și revocarea directorilor și stabilirea remunerației lor;
- supravegherea activității directorilor;
- pregătirea raportului anual, organizarea adunării generale a acționarilor și implementarea hotărârilor acesteia;
- introducerea cererii pentru deschiderea procedurii insolvenței asupra societății potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Potrivit art. 3 din Ordinul nr. 3104/2004² pentru punerea în aplicare a Normelor prudențiale privind managementul asigurătorului, consiliul de administrație al asigurătorului trebuie să întocmească un regulament propriu de organizare și funcționare, care va conține anumite cerințe minimale. Aceste cerințe reprezintă în același timp și obligațiile ce revin administratorilor cât timp aceștia sunt în funcție.

¹ A se vedea și Stefano Lanna, *op. cit.*, p. 65.

² Publicat în M. Of. nr. 197 din 5 martie 2004.

Astfel, consiliul de administrație îi revin următoarele atribuții, care vor trebui inserate și în regulamentul de organizare și funcționare:

a) respectarea principiilor guvernantei corporative, care presupune transparența procesului decizional și răspunderile față de părțile interesate în bunul mers al activității, precum și atragerea acestor părți în procesul decizional;

b) elaborarea unei strategii de dezvoltare a asigurătorului, bazată pe obiective clare, termene și responsabilități concrete;

c) stabilirea unor proceduri de urmărire și evaluare periodică a progreselor înregistrate în realizarea obiectivelor aferente strategiei de dezvoltare a asigurătorului;

d) stabilirea unor proceduri care să permită o corectă evidență financiar-contabilă și corespondența acesteia cu evidența tehnic-operativă, cu respectarea prevederilor legale, în scopul întocmirii raportărilor prevăzute de Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și de normele emise în aplicarea acesteia, precum și a altor raportări prevăzute de legislația în vigoare;

e) elaborarea procedurilor privind numirea, reinvestirea și revocarea în și din funcții de conducere, aprobarea structurii și statelor de funcțiuni ale departamentelor din cadrul societății, precum și stabilirea modalităților concrete de coordonare a activității de către conducerea executivă și cea administrativă a asigurătorului;

f) evidențierea clară a sarcinilor, răspunderilor, competențelor în luarea deciziilor, a modalităților de interacțiune și cooperare pentru fiecare dintre factorii de decizie din cadrul societății (membrii consiliului de administrație și ai conducerii executive, președintele consiliului de administrație și directorul general), cu precizarea condițiilor care trebuie îndeplinite în cazul delegării competențelor. În cazul în care funcția de președinte al consiliului de administrație și cea de director general sunt deținute de aceeași persoană, vor fi stabilite modalități concrete pentru a permite consiliului de administrație să controleze deciziile luate de către această persoană, realizându-se totodată o delimitare clară a responsabilităților care îi revin în fiecare dintre aceste funcții;

g) stabilirea obligației administratorilor și a conducerii executive a asigurătorului, care au interese într-o altă societate de asigurare, de a-i înștiința despre aceasta pe ceilalți administratori și pe auditori;

h) stabilirea obligației administratorilor care au într-o anumită activitate, direct sau indirect (prin soția, rudele sau afinii până la gradul al patrulea), interese contrare intereselor asigurătorului, de a-i

înștiința despre aceasta pe ceilalți administratori și pe auditor și de a nu lua parte la nici o deliberare privitoare la activitatea în cauză;

i) stabilirea obligației administratorului asigurătorului, care este concomitent și administrator, director executiv sau persoana de conducere ori acționar și/sau asociat la un alt agent economic cu care asigurătorul încheie o operațiune comercială sau financiară, de a face cunoscută această relație consiliului de administrație și auditorului înainte de începerea deliberării și luării unei decizii cu privire la operațiunea respectivă, pentru evitarea conflictelor de interese;

j) organizarea și supravegherea activității departamentului de gestionare a riscurilor¹, în funcție de natura și de mărimea activității desfășurate;

k) stabilirea unor proceduri clare pentru soluționarea contestațiilor formulate de asigurați, beneficiarii asigurării sau terți păgubiți și precizarea modalităților concrete de aducere la cunoștința părților interesate a rezultatelor;

l) stabilirea unor niveluri de salarizare pentru membrii consiliului de administrație și pentru conducerea executivă, corelate cu atribuțiile și cu responsabilitățile acestora, care vor fi accesibile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în condițiile prevederilor legale în vigoare;

m) stabilirea responsabilităților privind urmărirea modului în care sunt respectate prevederile legale în vigoare și procedurile de raportare a rezultatelor acestei activități către conducerea asigurătorului.

Și aceste atribuții pot fi completate de către adunarea generală a acționarilor pentru bunul mers al societății de asigurare.

În cât privește funcționarea consiliului de administrație aceasta se realizează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 31/1990.

În concret, consiliul de administrație se întrunește ori de câte ori este nevoie dar cel puțin o dată la 3 luni.

¹ Principalele riscuri cu care se confruntă o societate comercială de asigurare sunt reglementate prin Ordinul nr. 113.117/23.06.2006, publicat în M. Of. nr. 572 din 3.07.2006 pentru aprobarea normei privind principiile de organizare ale unui sistem de control intern și management al riscului la asigurători, și sunt următoarele: riscul de credit, riscul de țară, riscul de piață, riscul de subscriere, riscul de lichiditate, riscul operațional, riscul juridic și riscul reputațional. Pentru modul de gestionare a riscurilor societăților de asigurare, a se vedea Stefano Lanna, *op. cit.*, p. 84 și urm.